

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในการที่จะได้รับกระแสจากพ่อ อยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้ ลูกๆ ที่ละทิ้งทุกสิ่งและ อยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้ของพ่อจะเป็นที่รัก พวกเขาเป็นเข้าไปในหัวใจของพ่อ
- คำถาม:** เหตุใดลูกบางคนไม่สามารถสัมผัสกับความสุขที่ถาวร? เหตุผลหลักสำหรับสิ่งนี้คืออะไร?
- คำตอบ:** สติปัญญาของพวกเขาเร่ร่อนในช่วงเวลาของการจดจำระลึกถึง เป็นเพราะไม่มีสติปัญญาที่มั่นคงพวกเขาจึง ไม่มีความสุข พายุของมายารบกวนตะเกียง ถ้าการกระทำของลูกไม่เป็นกลางลูกก็ไม่สามารถมีความสุขที่ ถาวรได้ เหตุนี้เองลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามนี้

โอมซานติ เมื่อลูกพูดคำว่า “โอม ซานติ” ลูกพูดด้วยความกระตือรือร้นอย่างยิ่ง “นั่นดวงวิญญาณเป็นตัวของความสงบ” ความหมายนั้นง่ายตายมาก! พ่อพูดว่า “โอม ซานติ” และดาดาก็พูดเช่นกันว่า “โอม ซานติ” ผู้เดียวนั้นพูดว่า “พ่อคือดวง วิญญาณสูงสุด” และผู้นี้พูดว่า “พ่อคือดวงวิญญาณ” ลูกทั้งหมดคือดวงดาว ต้องมีพ่อของดวงดาวทั้งหมดด้วยเช่นกัน ได้ มีการจดจำกันว่า พระอาทิตย์ พระจันทร์ และดวงดาวที่โชคดี ลูกๆ คือดวงดาวที่โชคดีที่สุด เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไปด้วย เช่นกันในเรื่องนี้ด้วย เช่นที่เมื่อพระจันทร์ปรากฏออกมาในเวลากลางคืน ดาวบางดวงก็ริบหรี่และบางดวงก็สว่างไสว บ้างก็ อยู่ใกล้ชิดกับพระจันทร์ พวกเขาคือดวงดาว ลูกคือดวงดาวแห่งความรู้ มีคำกล่าวด้วยเช่นกันว่า ดวงดาวที่มหัศจรรย์ส่อง ประกายอยู่ตรงกลางหน้าผาก พ่อพูดว่า ดวงดาวเหล่านี้ (ดวงวิญญาณ) มหัศจรรย์อย่างมาก ประการแรกพวกเขาเป็นจุดที่ เล็กมากและไม่มีใครรู้สิ่งใดเกี่ยวกับพวกเขา เป็นดวงวิญญาณที่เล่นบทบาทของพวกเขาด้านร่างกาย นี่คือการมหัศจรรย์ อย่างยิ่ง ดังนั้นลูกๆ ก็ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน ทั้งหมดนี้แตกต่างกัน พ่อหนึ่งทีและจดจำดวงดาวที่เปล่งประกายได้ดี มากและผู้ที่ทำงานรับใช้อย่างมาก พวกเขาคือผู้ที่เฝ้าแต่ได้รับการกระแส แบตเตอรี่ของลูกจะได้รับการชาร์จต่อไป ลูกได้รับ ไฟส่องทางตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ในการที่จะกลับมาสติโดยปราศจากใดปราศจาก พ่อพูดว่า ผู้ที่ ละทิ้งทุกสิ่งเพื่อพ่อและอยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้จะเป็นที่รักอย่างมาก พวกเขาคือผู้ที่ไปเข้าไปในหัวใจของบาบา บา บาคือผู้ที่เอาชนะหัวใจของลูก มีวัดดิลาลาด้วยเช่นกัน เป็นวัดดิลาลาหรือวัดของผู้เดียวที่เอาชนะหัวใจของลูก? ท่าน เอาชนะหัวใจของใคร? ลูกสามารถเห็นว่าประชาบิดาบรรพบุรุษกำลังนั่งอยู่ที่นั่น ชีพบาบาเข้ามาในท่านอย่างแน่นอน ลูก สามารถเห็นการก่อตั้งสวรรค์อยู่ด้านบนด้วยเช่นกันและลูกๆ กำลังนั่งอยู่ในทาปาเซียอยู่ด้านล่าง นั่นเป็นเพียงแบบจำลอง เล็กๆ ที่พวกเขาได้สร้างขึ้น ผู้ที่ทำงานรับใช้ที่ดีมากคือผู้ช่วยที่ยิ่งใหญ่ มีคนชี่ซาง (มหาระตี) คนชี่มา (กองทัพนมา) และ ทหารเงินเท้า (กองทัพเท้า) วัดนี้ได้มีการสร้างขึ้นมาอย่างดีมากและถูกต้องแม่นยำอย่างป็นอนุสรณ์ ลูกพูดว่าเป็น อนุสรณ์ของลูก เวลานั้นลูกได้รับการรู้แจ้งแล้ว ไม่มีใครอื่นมีตาที่สามของความรู้อยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาผู้คน เฝ้าแต่พูดว่า “จริงๆ” กับสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาได้รับการบอกเล่า อันที่จริงนั้นเป็นคำพูดที่ไม่จริงแต่พวกเขาคิดว่าเป็น ความจริง พ่อผู้ที่เป็นสัจจะกำลังนั่งที่นั่นเวลานี้และบอกความจริงแก่ลูกที่ลูกจะกลายเป็นนายของโลก พ่อไม่ได้ทำให้ลูก ใช้ความพยายามใดๆเลย ความลับของทั้งต้นไม้อยู่ในสติปัญญาของลูกในเวลานี้ บาบาอธิบายแก่ลูกอย่างง่ายตายมากแต่ ทำไมต้องใช้เวลา? จริงๆ แล้วไม่ต้องใช้เวลาในการรับความรู้หรือมรดกของลูกเลย ต้องใช้เวลาที่จะกลับมาริสุทธิ สิ่ง หลักคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกก็ให้ความใส่ใจมากกับการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง เมื่อลูกมาที่นี่ ลูกไม่ได้ให้ความใส่ใจมากนักเมื่อลูกกลับไปบ้าน ที่นั่นทั้งหมดตามลำดับกันไป ลูกๆ บางคนที่กำลังนั่งอยู่ที่นั่น ก็มีความซาบซึ้งในสติปัญญาของพวกเขาว่า พวกเราคือลูกและผู้เดียวนั้นคือพ่อ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและเราลูกๆ กำลังนั่ง อยู่ที่นี่ ลูกๆ รู้ว่าพ่อได้เข้ามาในร่างนี้ ท่านกำลังให้ดริชตีที่สูงส่งแก่ลูก ท่านกำลังทำงานรับใช้ ดังนั้นลูกควรจะจดจำผู้เดียวนั้นเท่านั้น สติปัญญาของลูกไม่ควรจะไปที่อื่น ผู้นำศาสนาสามารถให้รายงานที่สมบูรณ์ของผู้ที่สติปัญญาเร่ร่อนออกไปข้าง นอก ของผู้ที่กำลังทำอะไรและใครที่กำลังสัปหงก เธอสามารถบอกทุกสิ่งได้ พ่อเฝ้าแต่มองดูดวงดาวที่ดีมากและที่เฝ้าแต่ ทำงานรับใช้ พ่อรักพวกเขา พวกเขาช่วยในการก่อตั้ง อาณาจักรได้มีการก่อตั้งขึ้นมาอย่างถูกต้องเช่นที่เคยเป็นในวงจร ก่อนหน้านี้ ได้มีการก่อตั้งขึ้นมาก่อนหน้านี้นานหลายครั้งด้วยเช่นกัน นี่คือการวงจรของละครที่ดำเนินต่อไป ไม่มีเรื่อง ของความวิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกอยู่กับพ่อใช่หรือไม่? ดังนั้นมิตรจึงแต่งแต้มสีสันให้แก่ลูก ลูกกังวลน้อยลงเรื่อยๆ นี่ คือละครที่ถูกกำหนดไว้แล้ว พ่อได้นำอาณาจักรแห่งสวรรค์มาให้ลูกๆ พ่อเพียงแต่พูดว่า ลูกที่สุดแสนหวานเพื่อที่จะกลับ มาริสุทธิจากไม่บริสุทธิ์จงจดจำพ่อ เวลานั้นลูกต้องกลับไปบ้านที่แสนหวานของลูก ลูกเพียรพยายามอย่างหนักเพื่อสิ่งนั้น ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา อย่างไรก็ตามไม่มีแม้แต่คนเดียวที่สามารถกลับไปบ้านได้ ในเวลานี้จงเฝ้าแต่จดจำพ่อ

และดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง อัลฟาและเบต้า จดจำพ่อและดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองของ 84 ชาติ เกิด ลูกดวงวิญญาณได้รับความรู้ของวงจร 84 ชาติเกิด ไม่มีใครรู้จักผู้สร้าง หรือตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ลูกรู้สิ่งนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ลูกตื่นนอนในตอนเช้าและเก็บไว้ในสติปัญญาของลูกว่าเวลานี้พวกเราได้จบสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิดและเวลานี้เราต้องกลับบ้าน ดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก สิ่งนี้ง่ายดายแต่มาทำให้ลูกลืม มีพายุของมายาที่รบกวนตะเกียง มายามีพลังมาก เธอมีพลังอย่างมากที่เธอทำให้ลูกๆ ลืม และแล้วความสุขนั้นก็ไม่ได้คงอยู่อย่างถาวร ลูกนั่งเพื่อจดจำพ่อแต่ในขณะที่กำลังนั่งอยู่นั้นสติปัญญาของลูกก็เร่ร่อนไปที่อื่น สิ่งทั้งหมดเหล่านี้แฝงตัว ไม่ว่าลูกจะพยายามมากแค่ไหนลูกก็ไม่สามารถจดจำบาบาได้ และแล้วสติปัญญาของบางคนก็กลับมามั่นคงหลังจากที่เร่ร่อนและบางคนก็สามารถกลับมามั่นคงได้ในทันที ไม่ว่าลูกจะพยายามอย่างหนักมากกับใครบางคนก็ตามสิ่งนี้ก็จะไม่นั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา สิ่งนี้เรียกว่าสงครามกับมายา ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อที่จะทำให้การกระทำของลูกเป็นกลาง ไม่มีอำนาจจักรของราวันที่นั่นที่การกระทำของลูกจะเป็นบาป มายาไม่ได้คงอยู่ที่นั่นที่เธอจะทำให้ลูกทำการกระทำที่ผิด มีการละเล่นของราวันและราม เป็นเวลาครึ่งหนึ่งของวงจรที่มีอำนาจจักรของรามและครึ่งหนึ่งของวงจรที่มีอำนาจจักรของราวัน นั่นคือกลางวันและกลางคืน ในยุคบรรจบพบกันมีเพียงลูกบราห์มินเท่านั้น เวลานั้นลูกบราห์มินเข้าใจว่ากลางวันจะจบสิ้นลงและกลางวันจะเริ่มขึ้น ผู้ที่เป็นของสกุลศุทรไม่เข้าใจสิ่งนี้ ผู้คนก็ร้องเพลงของความเลื่อมใสศรัทธาอย่างดังมาก ลูกต้องอยู่เหนือเสียง ลูกอยู่อย่างซ่องแฉะในการจดจำระลึกถึงพ่อของลูก ลูกแต่ละดวงวิญญาณได้รับดวงตาที่สามของความรู้ ลูกดวงวิญญาณเข้าใจว่าเวลานี้ลูกต้องจดจำพ่อ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกก็เฝ้าแต่พูดว่า “ชีพบาบา ชีพบาบา” ในวัดของชีวาผู้คนเรียกชีวาว่า“บาบา”อย่างแน่นอน พวกเขาไม่ได้มีความรู้ เวลานั้นลูกได้รับความรู้แล้ว ผู้เดียวนั้นคือชีพบาบา นั่นคือภาพลักษณ์ของท่าน ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าท่านเป็นสัญลักษณ์ลึกลับ เวลานั้นลูกได้รับความรู้แล้ว ผู้คนเหล่านั้นก็ไปและเทโพนันมลงบนสิ่งนั้น พ่อไม่มีตัวตน หากลูกเทโพนันมลงบนผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ท่านจะอย่างไร? หากท่านมีตัวตนท่านก็จะยอมรับสิ่งนั้น แต่หากลูกจะออฟเฟอร์น้ำนม ฯลฯ ให้แก่ผู้ที่ไม่มีความตัวตนท่านจะอย่างไร? พ่อพูดว่า น้ำนม ฯลฯ ที่ลูกออฟเฟอร์ที่นั่นก็ดื่มโดยลูกและลูกเองก็รับประทานไบคั้น ฯลฯ ที่นั่นพ่ออยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว ก่อนหน้านั้นลูกเคยทำทุกสิ่งทางอ้อม ในขณะที่ในเวลาหนึ่งทางตรง ท่านได้ลงมาถึงที่นี่และกำลังเล่นบทบาทของท่าน ท่านกำลังให้ไฟส่องทางแก่ลูก ลูกๆ เข้าใจว่าลูกควรมาจับบันเพื่อมาหาบาบาอย่างแน่นอน ที่นั่นแบตเตอรี่ของลูกจะได้รับการชาร์จได้ดีมาก ที่บ้าน ไม่มีสิ่งใดนอกจากความไม่สงบในธุรกิจทางโลกของลูก ในเวลานี้มีความไม่สงบทั่วทั้งโลก ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังก่อตั้งความสงบด้วยพลังโยคะ อย่างไรก็ตามลูกได้รับอำนาจจักรด้วยการศึกษาล่าเรียน ลูกได้ยินสิ่งนี้ในวงจรก่อนหน้านี้และลูกกำลังได้ยินสิ่งนี้ในเวลาหนึ่งด้วยเช่นกัน ไม่ว่าการกระทำใดก็ตามที่เกิดขึ้นก็จะมีการทำอีกครั้ง พ่อพูดว่า ลูกๆ มากมายก็ทิ้งกับความรู้นี้แต่แล้วพวกเขาก็วิ่งหนีไป พวกเขาเคยจดจำพ่อผู้เป็นที่รักอย่างมาก เวลานั้นพ่อกลับมาแล้วแต่พวกเขาก็ยังทิ้งพ่อและจากไป! มายาตบตีพวกเขาอย่างหนักมาก บาบา นั้นมีประสบการณ์ บาบาจดจำประวัติศาสตร์ทั้งหมดของท่าน ท่านเคยวิ่งไปรอบๆ ด้วยเท้าเปล่าและสวมหมวก ชาวอิสลามก็เคยรักท่านอย่างมากและได้ให้การต้อนรับท่านอย่างมากมาย “ลูกของครูใหญ่มาแล้ว” รวากับว่าท่านเป็นลูกของครู พวกเขา ก็จะเลี้ยงท่านด้วยजापाตีข้าวฟ่าง ที่นั่นเช่นกันบาบาได้ทำรายการของการรับประทานเพียงแค่जापाตีข้าวฟ่างที่หนากๆ และนมเปรี้ยวเป็นเวลา 15 วัน ไม่ได้มีการทำสิ่งอื่นใดในเวลานั้น มีการทำอาหารเดียวกันแม้กระทั่งสำหรับผู้ที่ไม่ป่วยไม่สบาย ไม่มีอะไรเกิดขึ้นกับใครด้วยสิ่งนั้น แต่ผู้ที่ป่วยก็มีสุขภาพที่ดีมากขึ้น ได้เห็นแล้วว่าพวกเขาไม่มีสิ่งล่อใจใดๆ “ฉันต้องไม่มีสิ่งนั้นหรือฉันต้องมีสิ่งนี้” การมีความปรารถนาเป็นเหมือนกับการเป็นคนกวาดถนน ที่นั่นพ่อพูดว่าตายเสียดีกว่าที่จะร้องขอสิ่งใด พ่อเองก็รู้ว่าท่านต้องให้อะไรแก่ลูกๆ ท่านเองจะให้ในสิ่งที่ท่านต้องการจะให้แก่ลูก ละครนั้นลูกกำหนดไว้แล้ว บาบาลามผู้ที่ดีกว่าบาบาเป็นพ่อของพวกเขาและเป็นลูกของพวกเขาด้วยเช่นกันให้ยกมือขึ้น และแล้วทุกคนก็ยกมือ พวกเขายกมืออย่างรวดเร็ว เหมือนกับที่ทุกคนจะยกมือในทันทีถ้าบาบาลามว่าใครจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ พวกเขาจึงเพิ่มลูกเหนือโลกผู้หนึ่งเข้าไปด้วยอย่างแน่นอน ท่านรับใช้พ่อแม่ของท่านอย่างมากมาย ท่านให้มรดกแก่พวกเขาถึง 21 ชาติเกิด เมื่อพ่อไปสู่สภาพของการปลดเกษียณก็เป็นหน้าที่ของลูกๆ ของเขาที่จะดูแลเขา รวากับว่าพ่อกลายเป็นชั้นยาสูสี ในท่านองเดียวกัน เมื่อพ่อทางร่างของผู้ไปถึงสภาพของการปลดเกษียณ เขาก็พูดว่าเขาต้องการให้บาบาพาเขาไปที่บันนาเรสและมีชุมชนทางจิตที่นั่น (เล่าถึงประวัติศาสตร์ของบาบา) ลูกคือบราห์มิน ประชาบิดาบราห์มากุมาร และกุมารี ประชาบิดาบราห์มาคือปู่ของปู่ของปู่ ท่านคือใบไม้แรกของต้นไม้อุไมโลกมนุษย์ ท่านไม่ได้เรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ และไม่ใช้ทั้งบราห์มา วิษณุหรือชางก้าที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ชีพบาบา คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและดังนั้นลูกต้องได้รับมรดกของลูกจากท่าน ไม่มีใครรู้ว่าพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนนั้นมาเมื่อไหร่หรือมาอย่างไร และผู้คนก็ยังเฉลิมฉลองวันเกิดของท่าน ท่านไม่ได้เข้าไปในครรภ์ ท่านอธิบายว่า พ่อเข้ามาในผู้หนึ่งในสภาพของการปลดเกษียณของเขาในช่วงสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขา เมื่อผู้คนมีการสละละทิ้งก็กล่าวได้ว่าพวกเขาอยู่ในสภาพของการ

ปลดเกษียณ ดังนั้นเวลานี้พ่อพูดกับลูก ลูกๆได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของลูก ลูกรู้ถึง บัญชี ดังนั้นพ่อเข้ามาในฝันนี้ พ่อมาและนั่งอยู่ที่ใด? พ่อนั่งถัดไปจากที่ซึ่งดวงวิญญาณของผู้ที่นั่งอยู่ เช่นที่ครูทำให้สาวก ของเขา นั่งถัดไปจากเขานกตีดัดของเขา สถานที่ของผู้นี้และสถานที่ของพ่อทั้งสองอยู่ในจุดเดียวกัน พ่อพูดว่า โอดวง วิญญาณ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็น เทพ นี่คือการท้าทาย ราชอาณาจักรจะเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับโลกใหม่อย่างแน่นอน พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อวางรากฐานของศาสนา เทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป มีครูอยู่มากมายแต่มีเพียงสัตรีเดียวเท่านั้น ท่านผู้เดียวคือสัจจะในขณะที่ผู้อื่นทั้งหมดนั้น หลอกลวง ลูกรู้ว่าลูกประจำหนึ่งนั้นเป็นของรูตราและอีกหนึ่งนั้นเป็นลูกประจำแห่งชัยชนะของวิษณุ ลูกกำลังทำความเข้าใจ เพียรพยายามเพื่อสิ่งนั้น จดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำที่ลูกเคยหมุนลูกปัดนั้นมาในหนทางของความ เลื่อมใสศรัทธา อย่างไรก็ตามลูกไม่รู้ว่านั้นเป็นลูกประจำของใครหรือผู้ที่อยู่ด้านบนสุดนั้นเป็นตัวแทนของใคร หรือใคร คือลูกปัดคู่ หรือใครคือลูกปัดทั้งหลาย ลูกไม่เข้าใจว่าลูกหมุนลูกประจำของใคร ผู้คนเพียงแต่ท่องสวดไปเรื่อย “ราม ราม” และหมุนลูกปัดของลูกประจำ ในขณะที่พูดคำว่า “ราม ราม” พวกเขาถึงคิดว่าทุกคนคือราม ด้วยสิ่งนี้ที่มีความมิดมิดอยู่ ทั่วไปทุกหนแห่ง พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งความหมายของลูกประจำ บางคนพูดว่าหมุนลูกประจำหนึ่งร้อยครั้ง บางคนพูดว่า หมุนลูกประจำนี้หลายๆครั้ง พ่อฉันมีประสบการณ์ ท่านมีครู 12 คนและท่านก็มีประสบการณ์จากครู 12 คนนั้น มีหลาย คนที่แม้ว่าพวกเขาจะมีครูของตนเองก็ยังไปหาผู้อื่นโดยคิดว่าพวกเขาอาจจะได้รับประสบการณ์อื่น พวกเขาหมุนลูกปัด ของลูกประจำ นั่นคือศรัทธาที่ม่งายอย่างสมบูรณ์ หลังจากที่พวกเขาหมุนลูกปัดของลูกประจำเสร็จแล้วพวกเขาก็คารวะพุ ชีพบาบาเป็นพุ ลูกๆ ผู้เป็นที่รักเป็นพิเศษกำลังจะกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำ และแล้วลูกก็ได้รับการจดจำ ผู้คนเหล่านั้ นไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาบางคนก็จดจำรามและบางคนก็จดจำกฤษณะ ไม่ได้มีความหมายใดกับสิ่งนั้น พวกเขาพูดว่า ฉัน ขอสัญญากับท่านศรัทธา อย่างไรก็ตามเขาคือเจ้าชายของยุคทอง พวกเขาจะลี้ภัยอยู่กับกฤษณะได้อย่างไร? เป็นไปกับ พ่อที่ลูกมองหาที่หลบภัย เพียงลูกเท่านั้นที่กลายเป็นผู้ที่มีความเคารพแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วก็กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้ บูชา ลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ด้วยการใช้ 84 ชาติเกิด แล้วลูกก็พูดกับชีพบาบาว่า โอ ผู้เป็นพุ ทำให้พวกเราเป็นเช่น เดียวกันกับท่านด้วยเถิด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอน เช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้มีความปรารถนาประเภทใด จบสิ้นการล่อลวงทั้งหมด รับประทานเพียงสิ่งที่บาบาป้อนให้กับลูกเท่านั้น ลูกได้ รับคำแนะนำแล้ว: ตายเสียดีกว่าที่จะร้องขอสิ่งใด
2. เพื่อที่จะได้รับไฟส่องทางของพ่อ จงมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว ให้มีความซาบซึ้งในสติปัญญาของลูกว่า เราคือ ลูกๆ และท่านคือพ่อ เราต้องกลับมาสโตประธานจากตโมประธานด้วยไฟส่องทางของท่าน

พร: ขอให้ลูกมีความสุขพลานามัยดีเสมอและอยู่ในสภาพที่มีความสุขอย่างสม่ำเสมอด้วยผลในทันทีของการ บรรลุผลที่สูงส่ง
ในยุคบรรจบพบกัน ทันทีที่ลูกทำบางสิ่งลูกจะได้สัมผัสกับการบรรลุผลที่สูงส่งในทันที นี่คือผลในทันที ผล ที่สูงส่งที่สุดคือการสัมผัสกับความใกล้ชิด ปัจจุบันในโลกวัตถุ มีการกล่าวว่า: รับประทานผลไม้และท่านจะ อยู่อย่างมีความสุขพลานามัยที่ดี ผลไม้ถือว่าเป็นวิธีที่จะอยู่อย่างมีความสุขที่ดีและลูกๆรับประทานผลที่มอง เห็นได้ในทุกวินาที และเหตุนี้เองลูกจึงมีความสุขพลานามัยที่ดีเสมอ ถ้ามีใครถามลูกว่าลูกเป็นอย่างไรบ้าง บอกพวกเขาว่า เราเคลื่อนไหวเหมือนเทวดานางฟ้าและมีความสุข

คติพจน์: กลับมาเติมไปด้วยสมบัติที่มีค่าของพรของทุกคนและลูกจะไม่จำเป็นต้องลำบากตรากตรำในความเพียร พยายามของลูก

*** โอม ชานติ ***